

כתב יד קודש

Jump into the Sea

(Teshura Simpson-Gopin, Teves-5775)

A journalist from Eretz Yisrael wrote to the Rebbe, painting a grim and dark picture of the spiritual situation in his homeland. His observations led him to believe very little in the potential impact of his work and so he asks the Rebbe to advise him on how to carry on. The Rebbe responds:

In response to your questions—of course you may show (or convey) the content of my letter to my relative Reb Avrohom Dovid [Yanovsky], or the like.

[Me] being here, I cannot point to the [exact] method with which to utilize your knowledge and influence to impact the greatest number of Jews. But your [general] approach, in my humble opinion, needs to be from a different perspective:

We see clearly how so many Jewish people are drowning, *rachmana letzlan*, in the sea of ignorance, unaware of the true good; [they lack] knowledge of our eternal Torah and [Jewish] values, [they have no] knowledge of their purpose in this world, [no] knowledge of the immense, sublime power hidden within them—that their soul is literally a part of G-d from Above. Worst of all: they are ignorant of the very fact that they lack all this knowledge!

Many of them would be unwilling even to engage in conversation [about these subjects] with [anyone] other than you and your colleagues, or your students and followers. [Therefore] you have the ability to convey these awarenesses to them, whether directly or indirectly, or both. Thus, it is not possible that Hashem will not provide a “bridge” to connect you with them.

Even if you insist that the description of the situation in your letter is accurate, and you therefore are justified [for not doing enough to this end]—will this actually [help the situation and] breathe life unto the [dry] bones?

On the contrary: The more you justify yourself, the less chance you’ll “jump” into this campaign of saving souls, and [the less chance] you’ll bring others into this campaign.

In their essence, they themselves [—the less fortunate Jews—] await to be given life and set on their feet. And then they will be, as the Novi says, “A very great army...”

[The analogy used by the Rebbe of breathing life unto the “dry bones” alludes to the story of Yechezkel HaNovi; found in Yechezkel 37.

It should be noted that the *maaneh* printed here is only partial.]

במענה לשאלותיו - פשוט שיכול להראות (או למסור) תוכן מכתבי לש"ב וכו' הרא"ד שי' וכיו"ב.

איני יכול להראות מכאן באיזה אופן יכול לנצל ידיעותיו והשפעתו לטובת מספר הכי גדול דאחב"י שי', אבל הגישה לפענ"ד צ"ל מקצה השני: רואים במוחש איך שכו"כ מבג"י טובעים, ר"ל, בים של העדר ידיעת הטוב האמתי, ידיעת תורתנו וערכנו הנצחיים, ידיעת תפקידם בעולם, ידיעת הכחות העצומים והנעלים הגנוזים בהם עצמם - הידיעה שנפשים "היא חלק א' ממעל ממש" - והעולה על כולנה: העדר הידיעה שהם במצב של העדר ידיעת כל אלו.

כו"כ מהג"ל לא ירצו להכנס בדברים אפילו - כ"א עם כ' וכיו"ב או עם תלמידיו ומושפעיו; בידו להעניק להם מידיעות הנ"ל באופן ישר או בעקיפין או בשניהם: וא"כ אי אפשר שלא הזמן ע"י ה' גשר שיקרבם ויאחדם. - ואפילו את"ל שתיאור המצב שבמכתבו מתאים להמציאות וצודק בהצדקתו - הבזה "יחי העצמות האלה?". ואדרבא ככל שיצדק יותר - יותר יתמעטו הסיכויים ש"קפוץ" למבצע הצלת נפשות זה וימשיך עוד כו"כ למבצע זה. והרי בפנימיותם מצפים הם שיחיום ויעמידום על רגליהם ואז יהיו (בל) הנביא) חיל גדול מאד מאד.